

Motion

1984/85:361

Einar Larsson m. fl.

Utbildning av klövvårdare

En väl fungerande klövvård är nödvändig i en rationellt och djurvänlig nötkreatursskötsel. Bristande klövvård är en starkt bidragande orsak till hög frekvens av klöv- och benlidande hos nötkreatur.

Klövsjukdomar är vanligare än man tidigare trott. En undersökning visar att 25 % av "normala" kor lider av klövsjukdomar i olika stadier, en annan art klövröta förekommer hos ca 17 % av korna och klövsulesår hos ca 13 %.

Resultaten visar således att behovet av väl utbildade klövvårdare är mycket stort. Tyvärr är antalet verksamma klövvårdare för litet, varför många kor får en bristfällig klövvård. Det uppdämda behovet visar sig inte minst när en klövvårdare börjar arbeta inom ett område, vilket medför att antalet verkade kor inom området ökar kraftigt.

Från början av 1970-talet anordnade lantbruksstyrelsen genom lantbruksnämnderna kurser om 2 + 1 vecka för utbildning av klövvårdare. På grundval av erfarenheter från dessa kurser beslöt man att förlägga utbildningen till Skara för att kunna utnyttja kompetensen och utrustningen vid veterinärinrättningen. Samtidigt förlängdes utbildningen till fyra veckor.

Den beskrivna utbildningen i Skara har finansierats genom regleringsmedel som Svensk Husdjursskötsel förfogat över samt anslag från lantbruksstyrelsen. Fr. o. m. den 1 juli utgår varken regleringsmedel eller anslag från lantbruksstyrelsen till klövvårdsutbildning.

Klövvårdsutbildningen vid institutionen för husdjurshygien med hovslagarskolan i Skara har gett mycket goda resultat. Samordningen av den akademiska undervisningen i hov- och klövvård, utbildningen av hovslagare samt utbildningen av klövvårdare har, till en marginellt kostnad, gett en fullvärdig utbildning. Samtliga tre utbildningar utnyttjar samma lärarkompetens, samma lokaler och utrustning samt till stor del samma djurmateriel. I många avseenden är också utbildningen av klövvårdare likartad utbildningen av hovslagare.

Modern animalieproduktion måste ha tillgång till specialister av olika slag. Klövvårdaren är en av dessa. Till låg kostnad kan samhället skapa en utbildningslinje där befintliga resurser utnyttjas, där utbildningen direkt leder fram till arbete inom ett bristyrke och som ger Sveriges kor den klövvård de så väl behöver.

Lantbruksuniversitetet har sedan många år med huvudsakligen statliga medel bedrivit utbildning av hovslagare. Med hänsyn till betydelsen av korrekt hovvård har detta varit av stor betydelse för vården av hästar. Både ur ekonomisk synpunkt och hälsosynpunkt. Majoriteten av hästarna återfinns

inom hästporten. Med statliga medel utbildas vid lantbruksuniversitetet ett 40-tal djurvårdare per år för verksamhet i huvudsak inom vården av smådjur och sporthästar.

Eftersom klövvården har mycket stor betydelse för animalieproduktionen borde utbildningen även av klövbeskärare ske i lantbruksuniversitetens regi. Klövvårdarutbildningen kräver endast relativt små resurser i förhållande till de nämnda, icke akademiska, utbildningarna. Dessutom finns stora och naturliga samordningsmöjligheter med hovslagarutbildningen.

Ofta har emellertid klövvårdare arbetet som deltid och som komplement till ett mindre jordbruk. För att också ge dessa möjlighet till utbildning bör den centrala utbildningen kompletteras med en regional kortare utbildning i lantbruksnämndernas regi i likhet med vad som skedde före år 1983.

Med hänvisning till det som ovan anförts hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att den centrala utbildningen av klövvårdare på fyra veckor skall bibehållas,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att den centrala klövvårdarutbildningen kompletteras med en kortkursutbildning i lantbruksnämndernas regi,
3. att riksdagen beslutar att utgifterna för den centrala klövvårdarutbildningen skall täckas inom ramen för anslaget G1, Sveriges lantbruksuniversitet,
4. att riksdagen beslutar att utgifterna för den regionala utbildningen skall täckas inom ramen för anslaget B1, Lantbruksstyrelsen.

Stockholm den 10 januari 1985

EINAR LARSSON (c)

INGEMAR HALLENIUS (c)

KERSTIN ANDERSSON (c)

STINA GUSTAVSSON (c)

LENNART BRUNANDER (c)

BERTIL JONASSON (c)